

ஆசிரியருக்குக் கடி தங்கள்

கொழும்பு
தமிழ் விழாக்கள்

தமிழ் வளர்ச்சிக்காலம் சமயம் உள்ளதிலே காலம் பல மண்ணால் கரும் சங்கங்களும் மூங்கங்களும் எமதி கொழும்பு மாநகரில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் ஆண்டு விழாக்கள் மிகவும் நிசையாக நடந்து வருவது யாவரும் அறிந்த தொன்றே. விழாத்தினங்களில் கண்ணிப் பெண்களின் ஆட்டு, பாட்டு, நடனம் ஆதியனவே பிரதான நிதிக்களைகளாகவிருக்கும். இத்தகைய தமிழ்வாக்கள் உண்ணிடுத்தங்களில் வாலிப்பகு ஆண்களும் பெண்களும் தீரள் தோராகச் சமூக மளிப்பார்கள் எனத் கூறுவது மிகவுமாகாது. ஆயின் அன்றூர் தமிழ்மை மறந்து அதன் விளைவால் ஏச்சமயங்களில் எவ்வித செயல்களைப் புரியவேண்டும் என்பதையும் மறந்து அக்கட்டங்களிற் 'கண்டதே காட்டி கொண்டதே கோலம்' என எண்ணுகின்றனர் போலும்.

"உண்ணோப்போல் உன் பிற மருயும் நேசிப்பாயாக்" எனப் புனர் பெரியார்களின் பொன்மொழிகளை வாசித்து அங்கும் ஒழுகின் இன்றைய வாலிபர் இத்தகைய செயல்களைப் புரியார்கள்படுத்துதலும்.

இனிக் கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்யும் பெரியார்களும் இதை விஷயத்திற் கவனம் செலுத்தி விடுவார். தமது பின்னைகள் கெட்ட வழிபிற் செல்லுகின்றன ரேஏந்து; பெஞ்சேர் அவர்களைச் சண்மார்க்க வழியில் நிறுத்தவதை விடுவார். ஏனென்றால் இதுவே மேல்நாட்டு நாகரீகம் என்கிறார்கள். இக் கூட்டங்கள் சிலவற்றை ஆக்கிலத்திற் 'மற்றிமோனி யல் மார்க்கெற்' — கலியாணச் சங்கதை என்று பலர் கூறுவதையும் ஒதுக்கிலிருக்கின்றன. கூட்டங்களிற் கண்ணுற்று "பெற்றுளேர் பெற்றார்பிற் நகைக்கப் பெற்றார்" எனக்கூறுவதையும் நான் கேட்டிருக்கின்றேன். நாகரீகத்திற்கிறந்தாம் தமிழ்ன் எனக்கூற அருக்கின்றேம். தமிழ் நாகரீகத்தைப்பற்றாதல் அறியாமை எனக்கூறுகின்றேம். இகையெல்லாம் மேல்நாட்டு நாகரீகத்தைக்கூட்ட முற்றுக்கப் பின்பற்றுத்தால் வந்த கேடேயாகும்.

ஆகவே இளைஞர்களே தமிழ் நாகரீகம் தலைநிற்த தாண்டலமாட உழைப்போம். பகுதக்கேத, திருக்குறள் முதலியே ஒப்பற்ற நல்களோட் கற்று எமதி அறியாமையை நீக்கிச் சீரிய வாழ்வை நடாத்தவேரும்.

கி. நூன்சந்திரன்,
இராஜினிக்கலீதி,
வெள்ளவத்தை,
23-3-49.

காங்கேசன் துறை
வைத்தியசாலை

காங்கேசன் துறை அரசினர் வைத்தியசாலை தொடர்க்கி இற்றைக்கு இரண்டரை வகுடங்களாகின்றன. அதில்முன்று 'வாட்டு'கள்காச நோயாளருக்கெனவும், ஒரு 'வாட்' சலரோகிகளுக்கும், ஒரு 'வாட்', தொற்ற நோயாளருக்கும், நாலு 'வாட்டு'கள் பொது நோயாளருக்கும் என வகுக்கப்பட்டு வைத்தியம் நடைபெறகின்றது. காசநோய் பெருகிவரும் இச்சாலத்தில் பயில்டி 'சனித்ரேநிய' தகில் இடமே இல்லாதமுறையில் இவ்வைத்தியசாலையில் மூன்று 'வாட்டு'கள் காச நோயாளருக்கென விடப்பட்டிருப்பது ஒரு பெரும் வரப்பிரசாதமாகவே சுருத்தின் நேர். தந்போத இவ்வைத்தியசாலையை நிர்வகித்து கடப்பிப்பவர் டொக்டர் ஜே. ரி. அமரவிகங் அவர்களாவர். அவர் தில்லவத்திய சாலையின் நிர்வாகத்தை யேற்ற மூன்று மாதங்களத்தின் பிரமாதமான நல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அடிக்கடி நோயாளர் 'ஏக்ஸ்ரே' படம் பிடிக்க இங்கிருந்த யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்குப் போகும் கஷ்டங்களை நிகர்த்தி செய்யும் பொருட்டுத் தாமே சேரிற் கொழும்புகளை வைத்திய மேல திராரிக்குடன் பேசி தில்லவத்தியசாலைகளைப் பிரதிவியேகமாக "எக்ஸ்ரேபிளாங்ற்" என்று சொல்லப்படுகின்ற படம் பிடிக்கும் கருவியையும் தருத்திருக்கின்றார். தினமும் நோயாளிகள் கூடிக் கொண்டு வருகிற இல்லவைத்தியசாலைக்கு டொக்டர் அவர்களோடு கூடி ஒத்தழைத் தத் தொழில் செய்யத் தகுததுற்றுவன் உதவி டொக்டர் மார், 'நேர்ஸ்' மார், 'அந்தெண்டன்' மார் மிகவும் அவசியமாகக் கூடுதலாகத் தேவைப்படுகின்றனர். இப்போத இலங்கைக்குக் கருவிக்கப்படும் ஒரு சமரோக சிபுணக்காரராவாது. இப்பகுதி சமரோக வைத்தியசாலைகளுக்கு ஒத்திருக்கிற தரும்படி திரு செல்வநாயகம் அவர்களைச்சிராத்தையெடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரத்தினம்

'சிவில்' ஆஸ்பதிரி,
காங்கேசன் துறை.

15-3-49

ஊர் வதந்தி

பிரதிவாரமும் இப்பத்திரிகையில் வெளியாகி வரும் கொண்டோடியின் ஊர்வதக்திகளைத் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் இவ்வாரம் வெளியீட்டு முடியவில்லை. —ப-ர்.

ஸிலுநந்த சுவாமிகள்

இயற்றிய

யாழ் நால்

என் நூம் இசைத் தமிழ் நால்.

காங்கைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியிடு.

பொன எழுத்துக்கால் பொறிக்கப்பட்டு முழுக் களிக்கோ இடப்பட்டது.

விலை ரூபாய் 21.00 :: பொற் செலவு 75 சதம்

சொற்ப பிரதிகளே கைவசமுண்டு.

குற்றுக்கும் தலைக்கும் புத்தகசாலை

Digitized by Noolaham Foundation.
Digitized by Noolaham.org | aavanaham.org

(3622)

சிறந்த பலவுக்கு
C. C. C. புகையீலப்பாசௌ

கொழும்பு
கோம்மேர்ஷல்
கோம்பனியர்

இரண்டு விதமான வெவ் வேறு கலவைகள் எங்கள் கால் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஒன்று சப்புகிற புகையீலக்கு வேண்டிய மாதிரி யிற் பிரத்தியேகமாகக் கலவை செய்யப்படுகிறது. மற்றது சுருட்டுப் புகையீல அல்லது குடி புகையீலக்கு வேண்டிய மாதிரியில். இவ்விரு கலவை கரும் தோற்றுத் தில் அதிக வித்தியாசமுடையவை. கமக்காரர்கள் தங்கள் தேவைக்கு எழுதும் போது தாங்கள் பசளை யிடப்போகும் புகையீல (மேலோகாட்டிய) எந்த வகையைச் சேர்ந்ததென விபரமாகக் கூறவேண்டும்.

C.

C.

C.

கொழும்பு

கோம்மேர்ஷல்

கோம்பனி

விமற்றேட்

விசேஷ ஆலோசனை இலவசமாகக் கூறப்படும். எங்கள் விசேஷ ஆலோசனை இலவசமாகக் கூறப்படும் ஒரு சமரோக சிபுணக்காரராவாது. இப்பகுதி சமரோக வைத்தியசாலைகளுக்கு ஒத்திருக்கிற தரும்படி திரு செல்வநாயகம் அவர்களைச்சிராத்தையெடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

INCORPORATED IN
GREAT BRITAIN
LIABILITY OF MEMBERS Ltd.

The
Colombo
Commercial
Company
LIMITED.

மாங்களே!

வணக்கம். இவ்வாரம் சின தேச நாசரீகத்தைப்பற்றி எழுதுவதாகச் சென்றவாரம் கூறியிருந்தேன். இவ்வாரம் சில வசதிக் குறைவு காரணமாக எழுதமுடியவில்லை.

திரு. டி. எஸ். சேனாயக் காவைப் பற்றிய கட்டுரையை வாசித்தீர்களா? எப்படிஇருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். நன் உங்களுக்கு வாராவாரம் எழுதிவரும் சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் எப்படியிருக்கின்றன? அக்கட்டுரைகள் ஏதாவது பயன் அளிக்கின்றதா?

வணக்கம்

பாரதி விடுதலை

அமரகவி பாரதியாருக்குக் கடைசியாக விடுதலை கிடைத்து விட்டது. இந்தியாவின் விடுதலைக்காகப் பாடச்சில் பாடிய அமரகவி, சுதந்திரம் எய்திய பாரததேவியைக் காண இங்கு இல்லை. தன் கருத்துக்கள் நடைமுறையிலிருப்பதையும் கண்டு களிக்க இன்று இங்கு இல்லை. ஆனால் கவி நமக்கு விட்டுச் சென்ற செல்வத்தைத் தமிழ் மக்களின் பொதுச் செலவாக்க வேண்டுமென்று பாரதி விடுதலைக்காரரின் முயற்சியால் தோன்றிய இயக்கம், மக்களைத் துண்டி யெழுப்பி ஒரு இன்பு முடிவு கண்டிருக்கிறது. பாரதியின் செலவும் இனி எங்கள் செலவும். பாரதிக்குக் கொரவமாக விடுதலைக்கிடைத்துவிட்டது.

மலைநாட்டுச் சீவியம்

லோ. மாகிறை, மே.16

உத்தமர்போற்றும் நித்திலை விலைத்தில் மலை நாடும் ஒன்றாகும். இம்மலை நாடு சீர்வள நிலவாங்களாற் கிறத்து பொலிந்து விளங்குகின்றது. மேடும் பள்ளமுயக் கூர்ந்தும், பதிந்து மிருகுகும் மலை நாட்டில், எத்திசை நோக்கினும், பச்சைப் பசேலெனச் செதிகள் ஒரே மட்டத்தில் வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். அச்செதிகளே கம்மை வளர்க்கும் தேயிலைச் செதிகளாம். மலைகளில் ஏறிக் கூட்டகளை ஏந்திக்கொண்டு தேயிலை கொட்டியும் பெண்மணிகளைப் பரித்தியில் இருக்கும்! இத்தகைய அழுகுன அருவியாக ஒடிக்கொண்டிருக்கும் நீரைப் பார்க்கும்போது நாம் பிரமித்து சிற்கவேண்டும். கிறிது நேரம் நின்றால் குபீர் குபீர் என்று ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் சத்தத்தை நாம் கேட்கும் போது மனத்தில் கவி நூதனங்களை எழுந்துகொண்டிருக்கும். அத்தோடு அடர்ந்துகொடுகளிலுள்ள மலையில் முகில் படிவதையும், ஆற்று நீர் அருவியாகப் பாய்வதையும், நான்குபக்கங்களிலும் பல்வகை மரங்கள் படர்ந்து நிற்பதையும், அவைத்து மங்கிகள் குஞ்சிகள் குறித்து அல்லவா?

இம்மலை நாடு இயற்கை வளப்பின் சிறப்பை மக்களுக்குத் தெள்ளித்து தெரிவிக்கிறது. நாம் இயற்கை இன்பத்தை நூற்கால வேண்டுமாயின் இயற்கையாய் அமைந்த பொருள்களில் மனம் செலுத்தல் வேண்டும். இரவில் உறங்கித் துயிலைவிட்டு எழும் பும்போது மலைநாட்டிற் காணப்படும் காட்சிகள் ஒர் இயற்கையின் விருந்தாகும் அல்லவா? வைக்கறையில் எழுந்து சுற்று நேரம் நிற்று இயற்கையில் வெளிவிட்டு போல்விட்டு விருப்புவர். இலைக்கும் விருப்புவர்.

என் தலை தப்பியது அல்லாய் தணிகாசலம் மே.9

1941-ம் ஆண்டு முடிவுதும் எனக்குப் பொல்லாத காலம். இல்லை, எங்கள் குடும்பத்திற்கே பொல்லாத காலம். எனதகப்போன்ற அவ்வுடன்தான் காலமானார். எனக்கு அப்போது வயது 9. நான் சிறுவயதிலேயே பெரிய தோற்றுமாய் இருந்தேன். இப்போதும் அப்படியோதான் பெரிய தோற்றும். எனது தோற்றுத்தைக் கண்ட நண்பர் பலர் ஆச்சரியப்படுவார்கள். பொருமைப்படுவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் எனது நிலையைக்கண்டு ‘புக்கை’ என்ற பட்டத்தைக் குட்டிவிட்டார்கள். உண்மையில் அப்பட்டம் எனக்குத் தகுந்ததென்றே நான் இப்போதும் நினைக்கின்றேன். வினையாட்டில் எவ்வளவு ஆர்வங் காட்டியபோது மூலம் என்னை விளையாட்டிலே விட்டுக்கொள்ள விட்டுக்கொண்டு சேர்க்காட்டார்கள். என்னைச் சேர்த்து வினையாட்டில் கோஷித்து வோட்டியையே அடையும். அது என் உடம்பின் தண்மையினாலேதான். இப்போது யாராவது என்னைப் ‘புக்கை’ என்று அழைக்கப் பயப்படுவார்கள். அது வேறுவிஷயம். தகப்பனார் இறந்த சமயம் என் தலையில் மயிர் இல்லாத படியாட்டியாக வெட்டி விட்டார்கள். அந்த நேரம் பர்க்கவேண்டுமே எனது தோற்றுத்தை. சிங்கள சமூகத்தவண்பேன்று இருந்தேன். தகப்பனார் இறந்து இரண்டு கிழமைகள் சென்றுவிட்டன. அச்சமயம் எனது அரைஞன் அறுந்திருந்தது. அதைத் திருத்துவிக்கும்பொருட்டு அம்மாவிடம் 15 சதம் வாடகைக்கொண்டு தட்டான் கடைக்குச் சென்றேன்.

நான் தட்டான் கடைக்குச் செல்லும்போது சாரத்துடன் கொண்டு நிற்கக், சுதிரவன் தன் செக்கச் செவ்வேரனத் தோன்றும் செங்கதிர்களை செல்கின்துக்கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண்டு அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் கத்துவதையும் கண்டு, கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேம். ஆகா. இது மட்டுமா? “பரித்தையைக் கண்ட பனி போல” என்று குறியில் போன பொழுது தட்டான் கடைத்திருக்கின்தைக் கொண்டு சூரியோதயத்தின் அறிகுறியைக் காட்டும்போது இருள் அகலுவதையும், புதுகள் நூயிற்றின் வரவைக்கண

கல்வி பயிற்றல் III

பயன்வா பாடவிதரனம்

பாடவிதூணம்: கல்வியின் நோக்கம் காலத்திற்குக் காலம் பலவகையாக மாறிக்கொண்டு வந்தமையை முன்னேய கட்டுரையுட் கண்டோம். அது இடத்திற் கிடமும் மாறும்; கொள்கையாளருக் கிடையி ரும் மாறும். ஆயினும், அடிப் படையானதொள்கை, என்றும் ஒன்றுக்கே மாற்றமின்றி வருவதை நாம் காணலாகும். நாட்டம், இயல்புக்கம் ஆற்றல் முதலியவற்றை விருத்தி செய்து, சமூகத்திற்குப் பயன்பட வழில் அடிப்படையான நோக்கம். தனி வல்லபம் படைத்த ஒரு சிலரை அவ்வழியில் மேண்மேலும் தாடுனம் செய்து, சிறந்த ஞானிகளாக்கல் உயர்தரக்கலையின் நோக்கம் ஆகலாம். அவர்களால் சமூகமே திருந்தலாம்.

ஆதலின், நம் பாடசாலை
களிற் பாடவிதானம் நமது
கல்வியின் நோக்கங்களைப்
ழர்த்திசெய்வதாக அமைதல்
அவசியமானது. எழுத
வாசிக்கப் படிப்பது மாத்தி
ரம் பேரதுமானதாகாது. பாட
சாலையிற் படிப்பிக்கும் பாடங்
கள் நம் நோக்கங்களைக் கை
யாளக் கூடிய தகுந்த வாக
னங்களாக இருத்தல் வேண்டும். முதன் முதலில், கல்வி
தாய்மொழிக் கூடாக நிகழல்
வேண்டும். அப்பொழுது
தான் என்ன என்ன
இல்லைத் தென்று பதி
யும். மேலும், நாம் எடுத்துக்
கொள்ளும் பாடம் எவ்வாறும்
நிற்கும் ஊடாகத் தாய்மொழி
யினை ஊட்டலும் ஆகும்.
நன்னடையும் இதனேடு
அமையும். படிக்கும் பாடங்
களின் முறையோடு நடை
முறையும் சேர்ந்துவிடுதல்

வேண்டும். இந்த முறையுள் சமய அறிவும் அடங்கும். இங்கு; சமய அறிவினைச் சிறப்பாகவும் கூறுதல் வேண்டும். பின்னோக்கின் சமயம் பிரதானமாக அறிவுறுத்துதலுடன், ஏனைய சமயங்களைப் பற்றிய பொது அறிவும் இன்

— ७१. ८२. ८३. —

நியமையாது ஊட்டல் வேண்டும். இதனைக் கவனிக்கும் பாடசாலைகள் மிகவும் அழுர்வம். புரச்சமய அறிஞன்றி, தன் சமயம் மாத்திரமே அறிந்து வளர்ந்த பின்னை, சமூகத்தில் மறு சமயத்தினாரைக் கானும்போது அவர்கள் அறிவையும் கொள்ளதையையும் விளங்கிக்கொள்ளக் கஷ்டப்படுகின்றன. மேலும், தன்

சமயத்தினை நன்கு அறியாது
 புறசமயங்களுள் ஒன்றை
 மாத்திரம் படித்த பின்னொயும்
 தன் சமயிகளிடையிற் சங்கேத
 ஷமஸ்டகின்றுன். ஆதலின்,
 ஒவ்வொரு பின்னொயும் தன் சம
 யம் சிறப்பாகவும், பிறசமயம்
 பொதுவாகவும் கற்றறிந்திருக்
 தல் அவசியம். சமய துவே
 ஷம் சமூகத்துக்கு ஒரு மாறுத்
 தோய் ஆதலின் என்க.

பரிட்சைக்கென அமையும்
 பாடவித்தானம். கல்வி யின்
 நோக்கத்திலே ஒருங்காலும்
 சிரப்பமாட்டாது. பலர், பரிட்சைகளில் தேறிய மின்னால்
 அறிவுக்காக மேலும் பல
 நால்களைக் கற்றுகின் நாம் காண்டு
 கிண்றோம். இளமையிலே
 தவறவிட்ட தமிழின் முதல்
 மையிற் கற்றுத் திருப்பதியைடை
 கிண்ற பலரை நாம் மேச்சு
 கிண்றோம். பரிட்சைப்பேறு
 மாத்திரம் ஒரு மாணவனில்

தேற்றத்தையோ, ஒரு பாட
சாலையின் ஆற்றலையோ மட்டும்
ஏட்டுக் காட்டமாட்டது
அப்பாடசாலை மாணவரின் பல
வேறு முயற்சிகளின் தொகு
துமே சமுகத்தில் அதன் ஆற்றலைக் காட்டும்.

குழல் பாடவிதான்த்தை
மாற்றும். கருமர் வரமும்
விதியில் உள்ள பாடசாலையில்
தச்சகேலை கொல்லவேலை
சிறப்பாக, உயர்தா முறையில்
ஊட்டப்படல் வேண்டும்.
இக் கல்வி கல்லாமல் பாகம்
படும். ஆதலால் முன்னறிவு
கொண்டு பல வில்வகர்மாக்
களை நாம் உண்டாக்கல் ஆசும்.
கல் வெட்டவும் ஓடு செய்யவும்
குடம் வீணையவும் சிறந்த
முறையில் அவ்வும்மாணவர்
உள்ள பாடசாலைகளிற் சிரான
உபகரணத்துடன் கல்வி ஊட்ட
ப்படல் வேண்டும்.

நெசவு தொழிலும் அப்படியே. இத் தொழிற்கல்வி ஊட்டும் நேரங்களில் வேறு பாடங்களையும் சீசர்த்து ஊடுதல் கூடும். சமவாயக்கல்விமுறை இதுவே. இது நேடு சம்பந்தப்பட்ட உவர்தாத் திட்டமும் இதனை வற்புறுத்தும். பஞ்சை நாலாக்கல், பருத்தி விளைவு செய்தல் பசுளை கல்ததல், நிலம் பண்டு படுத்தல், நாட்டின் சிதோஷ்ணம் அறிதல், பருத்தியின் செழியின் வளர்ச்சி பூத்தல் காய்தல் முதலையை அறிதல், விழையை அரைத்துப் பசுவிற்கு உணவாக்கல், பசுப்பால் விசுதம் அறிதல், பால்விற்றல் வாங்கல், நால் நாற்றல் முதலையபல்வேறு வலையும் ஒரே ஒரு (நெசவு) வேலையுள் அடங்கும் நற்றல் சிறந்த முறையாகும் இதனைப் பல அறிவாளிகள் கையாளுகின்றனர்.

நாம் வாழ்க்கையிற் காலத
திற்குக் காலம் பெறும் பல்
வேறு அனுபவங்களைப் பாட
சாலையில் ஒன்றன் பின் ஒன்
ரூக்ச் சிறிது ரேத்தினுள்
பெற்றுவிடுகின்றோம். பாட
சாலைத் தோட்டத்தினுள்பத்து
நிமிஷத்தில் நாம் படிப்படி,
ரீதியாக, கற்கும் பாடத்தில்
பெறும் அறிவு, வெளியே
வாழ்க்கையிற் பத்து வருடத்
திறும் சிலவேளை பெற முடிய

யாமல் இருக்கும். அதற்காகவே பாடவிதான்தை அழைக்கி ண் ரே ம். ஆனால், பாடவிதானம் சூழலையும் பாடசாலைக்கு வெளியே உள்ள உலகினையும் மறந்திருத்தல் கூடாது; அது இயற்கைக்கு மாறாகிவிடும். வகுப்புப் பாடம் சிறியத்தோடு தொடர்புடையதாதல் வேண்டும். உதாரணமாக —30-1-49-இல் படிப்பிக்கும் ஒரு பாடம், ‘உவாட்டலூ’ யுத்தமாக இருக்காமல் காங்கி மகாணின் அஹிமசையாக இருப்பின், அது முறையாகும்.

பாடங்களின் அறிவு வந்து
சேருகின்றது. இதற்கு
விதானமும் நேரசூக்ஷியும் எப்
படி அமைப்பது! மேற்கூறிய
'ஒலி ஏற்கும் எந்திய' ஒன்று
நைவருப்பிற் செய்துகாட்டு
வோமேயானால் மின்சாரம்
பற்றி வேறு பாடம் படிப்பிக்க
வேண்டியதில்லை. எல்லா அறி
வும் அதனுள் அமைந்துவிடும்.

ஆயினும், உயர்தரப் படிப் பிற்குச் செல்லும் ஒரு ஜில்லா (2 சத விகிதம்) இம் முறையை மறுக்கலாம். அவர்களுக்கு இது உலக்காது. ஜினைய பலருக்கு (98 சத விகிதம்) இம் முறை சிறப்புடைய தென்று சேர் ஜோன் அடப்ஸ் கூறுகின்றார். பாடவிதானமும் அதற்கிணைய அமையவேண்டுமென்க. ஏனெனில் இது உள்நால் முறை தழுவிவருத்த ஜின் இம்முறையில் ஒரு பிள் ஜின்க்குப் போகுள் (முயற்சி) ஒன்றாகப் பாடம் பல்வாக அமையும். இதற்கு எதிராக வரும் “டோல்ரன் முறையில்” ஒவ்வொரு பாடமும் புறம்பாக ஒரே பாடத்துள்ளாண்வார் பலராக அமையும்.

ஒரே பாடத்துள் சிலவிடங்
களில் தொடர்வு ஏற்படாது
சிறைவும் முரிவும் வீழ்ந்து
போகக்கூடும். அவ்விடங்
களைப் பின்பு வகுப்பில், ஆசிரியர் பிள்ளைக்குக் கூறித்
தொடர்பினை ஆக்கிக்கொள்
எல் வேண்டும். அப்பொழுது
தான் விஷயம் மனதிற்படியும்.
(தொடர்ம்)

கோட்டு விற்பனை விளம்பரங்

கல. 4763

கனககுந்தரம் இராசநாயகம்
வழக்களி.
கன்னகம் தந்போது யாழ்ப்
பாணம் பெரியகடை சி. ஆர்.
சி. எவ். (பொடி) கண்ட, ஆர்.
எம். எஸ். சாந்தலிங்கம்
சேட்டியார். எதிராளி
யாழ்ப்பாணம் டின்திரிக்
கோட்டில் 4763-ம் இலக்க
வழக்கில் வணக்குக் கிடைத்த
கோட்டுக்கட்டளைப்படி, பின்
ஞல் விபரித்தப்பட்டும் ஒரு
ஆண்டுக்காணியை 1949-ம்
ஆண்டு ஏப்ரல் (சித்திரை)
மாதம் 23-ந் திங்கி (23-4-49)
சனிக்கிழுமை பிற்பகல் 41
மணிக்குதாடக்கம் அந்தக்
காணிக்குள் நின்று பிரகித்த
வலத்தில் விற்கப்படும்.

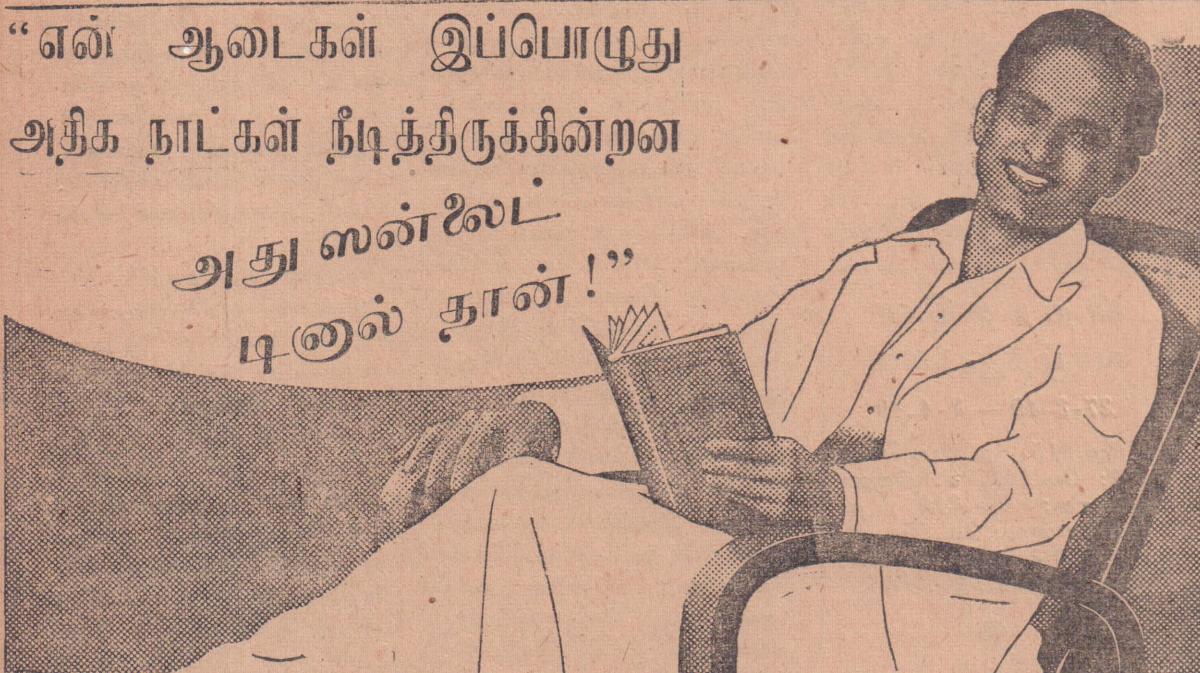
தீவெந்தோகை:—
 முதல் வட்டி ரூபாய்
 1150-00-ம்; இதில் ரூபாய்
 1000-00க்கு 23-5-48 தச்சு
 தோடக்கம் 21-10-48 திகதி
 வரைக்கும் 100-க்கு 12 வித
 வட்டியும், பின் திகதி தொ
 டக்கம் பூத்தேக்கைக்கும்
 இறபும்வரைக்கும் 100-க்கு
 5 விதவட்டியும், கோட்டுச் செ
 லவு ரூபாய் 165-67 $\frac{1}{2}$ சதமும்.
 கணியின் விபாம்

வடமானாணம் யந்தப்பாணம்
ஷங்கதிறிக் வலிகாமம் வடக்குப்
பகுதி உலேசிற் கோவிந்பற்ற சன
குக்கிரை “தலையாட்டி” திலைப்
பரப்பு இரண்டு (2)ம் குளி
16-ம் சிறைம் கிட்டங்கியும்,
எல்லை: கிழக்கு ரேரூட்டி, கடசு,
கிழுஷ்ணசாமி பேண் பத்மாவதி
யின் ஆதனம், மேற்கு, எண்பதி
பேண் வள்ளியின் ஆதனம்,
தெற்கு, சிதம்பரன் பெண்
அழகநதயின் உரிமைக்காரருக்
குரிய ஆதனம். இவ்வெல்லைக்
ஞட்பட்டவைகளிற் சொரியவாய்
பதினெட்டு ஒரு ஒரு ஒரு ஒரு (1/4)ம்
அதற்குரியவைகளும், முந்புவிடு
H 233.

சின்னத்தம்பி சுங்கரப்பிள்ளை
Commissioner & Licensed Auctioneer.
தெல்லிப்பகலை
22-2-1915

“என் ஆடைகள் இப்பொழுது
அழிக நாட்கள் நீடித்திருக்கின்றன

அது ஸ்ரீ
ஷ்டம் தான் !”

ஸ்ரீகிருஷ்ணவுடைய சமயத்தில் குமரி கிளி அடித்துத் துவேக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ண செழுமையான நூரை துவீயின் இழைகளிடையே புகுந்து எல்லா அழுக்கையும் பதமாகவும் துப்புரவாகவும் அகற்றுகிறது. துவீகிருஷ்கு மாசற்ற சுத்தக்தைத் தருவதோடு வசந்தகாலக் காற்றின் புதுமணத்தையும் கொடுக்கிறது. மேலும் ஸ்ரீகிருஷ்ண மேற்கூரை கைகளுக்கும் நல்வசா

ഓൺ ലൈറ്റ് ചോപ്പിത്തുൾ

Digitized by the Internet Archive
in cooperation with
poolaham.org | Lazaynaham.org

சென்றவாரத் தொடர்ச்சி

புவனு மீண்டும் ஏன்
காலதியில் விழுந்து கூறு
ஞன். “நாகராஜை! இது
என்னை உயிருடன் சித்திர
வதை செவ்வு போலாகும். உங்
களுக்கு இரக்கமேயில்லையா?
உங்கள் அழிமையாக வேண்டு
இருந்துவும் இருக்கிறேன்.
உங்கள் நிழலில் எனக்கும்
கொஞ்சம் இடம் தாருங்கள்
சமூகத்தில். நானும் ஒரு
குடும்பப் பெண் என்று
உலாவ வழிதேடி விடுகள்.
நாகராஜ் போனவைகளை
மறந்து விடுவோம். நாம் இன்று
புதியவர்கள்! நீங்கள் கூடச்
சற்ற முன்பு சொன்னீர்களேனோ
'புதியவன்' என்று கானும் புதியவனாக
முயற்சி செய்து
கொண்டுதானிருக்கிறேன்! என
னீங்க கைக்கிடாதீர்கள்! நீங்கள்
'என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்' என்று ஒரு வார்த்தை
சொல்லுங்கள்! போதும் உங்
களின் இந்த வார்த்தைகளில்
தான் என் சகலதும் தங்க

யிருக்காற்று. நங்கள் வானை
நிராகரிப்பிரக்ளாங்கு நான்
சாவைத்தான் முத்தமிட
வேண்டிலரும். வீரை ஒரு
பெண் னுக்கு மரண வழி
காட்டியாக நீங்கள் ஆகப்
போகிறீர்களா?” “புனை! நீ
அறியாது பேசுகிறும். காதல்
என்று சொல்வது வெறுமனே
ஒரு ஆடவணையும், பெண்ணை
யும் பிணைத்து வைக்கும் பந்த
மல்ல. ஆசைகள், உணர்ச்சி
கள், என்பவற்றின் பரிணைய
ரூபமுமல்ல அது. புனிதமான
சகோதரி சகோதரனாக, தந்தை
மகளாகத் தாய் பிள்ளையாக,
எல்லாவற்றையும்விட இறை
வனும் பத்தனுமாகக்கூட
ஒருவர்மேல் ஒருவர் காதல்
கொள்ளலாம். புனிதமான
அங்குதான் காதல் என்றால்
ஆது கணவன் மரைவிக்கின்ட
யில் தான் நிகழும் என்று
எந்தப் பைத்தியகாரன்தான்
சொல்வான்.”

“இல்லை நாகராஜ் நீங்கள்
இன்று உலகில் உங்கள் உண-
ர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துப்
பெரியவராக ஆகியிருப்பதை
நான் மறுக்கவிலை! அதற்கு
உங்கள் தேஜஸ் பொலியும்
வதனமே சாட்சி பக்ஞன்றது.
ஆனால் உலகத்தில் எல்லோ
குமீம் உங்களைப்போலும்,
மகாத்மாஜீபோலும் இருந்து
விட முடியுமா? உங்கள் வார்த்தைகள்
காந்திஜீயின் வாக்கு
களின் பிரதிபலிப்பு என்று
தான் என்னுடையேன் இந்த
ஊகிப்பில் பிழை இருக்கும்
என்று நான் நினைக்கவில்லை
என்கோ படித்த சில வாசங்கள்
என் ரூபத்துக்கு வருகின்றன. ‘ஆண் பெண் கலப்பின்றி
உலகம் இல்லை! வாழ்க்கை
இல்லை. எப்படிப்பட்டவரும்
இயற்கையின் சத்திக்கு! என்று
வது ஒரு நாள் அடிபணிக்கே
திரவேணுடை:’ இதை நீங்கள்
மருக்கிறீர்களா?”

“வாசலமாக எதையும்
பேசி ஜெயித்து விடலாம்.
புவனு! ஆனால் உண்ணம்
என்ற ஒன்றிருக்கிறதே! அது
மறைந்து விடுவதென்பது
ஏன்றுமே முடிந்த காரியமல்ல!
நீ வாகித்த அதே கதையில்
'அன்பில்லாத மனதை வைத்
துக்கொண்டு உலகில் நடமாடு
வது கடினமாயிற்றே' என்
றும் கூறப்படுகிறது. இல்லை
யா? அந்த வார்த்தைகளில்
அர்த்தம் இருக்கத்தான் செய்
கிறது! ஆனால் நீ நினைப்பது
போன்ற மனிதனின் ஆந்த
சிக் உணர்ச்சிகளின் பிரதிப

ମର୍ଦ୍ଦିନୀ

Digitized by srujanika@gmail.com

இப்புத்தான் அன்பு என்றால்,
அதை ஏன் காமம் என்று
சொல்லக்கூடாது? இதைப்பற்றி
நித் தர்க்கம் செய்வதில் நேரம்
வினாக்குமே தவிரப் பிரீயா
சனம் கிடையாது. இத்துடன்
இதை நிறுத்திவிடுவதே
நன்மை என்று தோன்றுகிறது.
ஆனால் புவனு! ஒன்றை
மட்டும் நீ மனதில் வைத்துக்
கொள்! நீ விரும்பினாலும் சரி
விரும்பாவிட்டாலும் சரி என்
இருதயத்தில் உனக்கு என்
சகோதரி என்ற முறையில்
என்றமே-நான் சாகும்வரை-
இடமுண்டு.” என்றே நன்.
உன்மையில் இந்தப் பேச்சை
ஒரு முறைப் புள்ளிக்குக் கொ
ண்டுவரவேண்டுமென்று நான்
விரும்பினேன்.

புவனைவின் முகம் திட்டே
ந்து மாறியது. அவள் முகத்
திற் புன்னக்கையை வரவழைத்
துக் கொண்டாள். என் காலடி
களைத் தொட்டுக் கண்களில்
ஒற்றியபடியே அவள் சொன்
னாள் “நாகராஜ்! நான் நேற்று
உங்களைக் கண்டதிலிருந்து
கட்டிய எத்தனையே மனக்
கோட்டைகள் இன்று தகர்ந்து
தரைமட்டமாகவிட்டன. நான்
இதுவரை அதற்காகப் பட்ட
வேதனை சேல்லுங்கதற்களும்
ஆனால் இனியும் அப்படி வேத
னைப்பட்டுக்கொண்டிருக்க என்
னால் முடியாது. வேதனைப்பட்
டும் பிரயோசனம் என்ன?
ஆனால் உங்கள் அங்கு என்
ஆய் என்னில் மாற்கிறாக்க

இன்றைக்கும் அன்றை விருத்தியில் போது நின்றாலே என் மனக்கண்ணில் குஞ்சு மறையவில்லை. எட்டுத்தான் பாரபடசமற்றவன் என்று நான் என்னைச் சொல்லிக் கொண்டாலும் சில சமயமங்களில் அந்தப் பரிதாபகமான புவனை என் மனக்கண்முன் காட்சி அளிக்கத்தான் செய்கிறோ அவள் வேதனை என்றுதான் தீர்ப் பேசுகிறதோ?

நான் எதிர் பாராதிருக்கும் பொழுதே “போய்வருகிறேன். நமஸ்கார!” என்று சொல்லி விட்டு அவள் நடந்தாள். நான் வெளியில் வந்து நின்று அவள் உருவம் மறையும்வரை பார்த்து நின்றேன். என் கண கரிலும் நீர் மல்கியது.

29

இரண்டுவருடங்கள் நானும்
புவனூயும் ஒரே பாடசாலையிற்
படிப்பித்து வந்தோம். வெறுப்
பும் விருப்புமற்ற நாட்கள்;
ஆனால் மிகவிரைவிற் கழிந்து

அண்புக்குரிய சுகோதார் நாக
ராஜன் அவர்களுக்கு:

சுகோதா!

இந்தக்கடிதம் கிடைத்து
நீங்கள் வசிக்கும்பொழுது
பெரிதாக ஆச்சரியப்படுவீரர்கள்
என்று எனக்குத் தெரியும்
இது கடுகியணர்ச்சியில் செய்
யப்பட்ட ஒன்றல். தீர
ஆலோசித்தே, நானுக வரு
வித்துக் கொண்டது.

வள் தின்டாடுவதைப் பர்க்க நாகராஜன்! அனுதாபமாயிருக்கும். எவ்னாவு கெர்வியாயிருந்தாலும் என்று செய்வது பிழை முகப்படி யல்ல.” அவள் என்னைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தாள் என்பது வருமங்களைப்படியாக வருமாறு வென்குத் தெரியாது. அது தாங்கள் மினித்துத்தாது ஏதும்

உக்கப்படுகிறது? மனிதனுக்கு
மறு சென்மம் என்று ஒன்று
கொடுக்கப்படுமானால் அது
மனித சென்மம்தான் என்று
எவ்வாறு நம்பிக்கையாய்த்
சொல்லமுடியும்?

அன்றெருந்தன் நான் உக்கள் காலடியில் விழுந்து கதறிய போது நீங்கள் சொன்னீர்களே ஞபகமிருக்கிறதா? “புனிதமான செகோதரி சவே தரனாக, தந்தை மகளாக, தாய் பிள்ளையாக, எவ்வாவற்றையும் விட இறைவனும் பத்தனு மாக ஒருவர் மேல் ஒருவர் காதல் கொள்ளலாம்” என்று. நான் பிறப்பில் தனியன் ஒரு செகோதரியாவது செகோதரனவது எனக்குக் கிடைக்கக் கூடாதா? என்று நான் வங்கின் நாட்கள்பல. இன்று என்தந்தையும் தாயும் இறந்து விட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வது போலத் தந்தை மகளாக, தாய் பிள்ளையாக நான் எப்படி என் அன்பைச்செலுத்துவது? நான் உண்மையில் இன்று அன்பு செலுத்தமுடியுமானால் அது தாய் என்ற ஒரு ஸ்தாவத்தில் தான். அது கிடைக்கும் வழி?

அண்ணு!

நான் இவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு இத்தனை வயதுக்குப் பிறகு விவாகம் செய்து கொள்வது வெறும் உணர்க்கிவசப்பட்டு என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? என்கணவராக வரப்போகிறவர் வாஸிபரல்; அழகுவாய்ந்தவரல்ல. நாற்பது வயதைக் கடங்கவர்கள் நூரைத் தணியும், கணங்கேறேலென்ற மூஞ்சியும், வெளியில் நீடிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பற்களும் நிச்சயமாக அவலட்சன சோரு பிதான்! என் நோக்கத்தைப் பற்றி நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுக்கள்.

இன்னும் ஒரு காரணம் சொல்ல வெட்கமாக இருக்கிறது என்றாலும் சொல்லுகிறேன். எனக்குக் குடும்பப் பெண்ணாக, இல்லாளாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசையாயிருக்கிறது. இந்த ஆசை ஒன்றும் ஆச்சரியமானதல்ல! பொதுவாகப் பெண்ணுயிப்பிறந்த எவ்வளுக்குமே இந்த ஆசை இருக்கத்தான் செய்யும். கோயில்களுக்கும், குளங்களுக்கும், சினிமாக்களுக்கும், சோடி சோடியாக இளங் தம்பதிகளென்றாலும் சரி, முதிய தம் பதிகளாயினும் சரி “இதில் தான் வரமுக்கைமுழுவதும்” என்ற உத்ஸாகத்துடனும், தெர்வத்துடனும் செல்லும் பொழுது என்போன்ற எந்தப் பிரமச்சாரினிப் பெண்தாங்கப் பெருமூச்சு விடாதிருப்பாள். உண்மையில் இந்தஆசையும் பொருமையும் எங்கள் உடன் பிறப்புக்கள்.

அந்த என் இனத்தவள் ஒருதியின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன்; இளம் பெண்; இரண்டு குழந்தைகள் அவளுக்கு; அவை செய்த குறும் புகளைப் பெருமையுடன் அவள் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்ததை என்ன வென்று சொல்லி ஒருமுறை அவள் தன் மூன்று வயதுக்குமாங்கத்தையத் துக்கி என்னிடம் கொடுத்து விட்டு அதைப்பற்றிய ஓர் புகழ்ப்புராணமீம் படிக்கத் தொடங்கி விட்டாள். அந்தக் குழுந்தையோ என்னைப் பார்த்து விட்டு ஏதோ பேருயக் கண்டதுபோல் அலற்றதொடாக கியது. இவள் குழந்தையே பெருவள், இவள் முத்தில் தாய்க்குமையைப் பக்காக்கிட

தொடர் கதை

வில்லை என்று நினைத்து அந்தக் குழந்தை பயத்தால் அலர்பிடோ என்னவோ? அன்றே தீர்மானித்துவிட்டேன், நான் மனங்குசெய்து தாய்மைபின் இனபத்தை நுகர வேண்டுமென்று. என்குழந்தை என் மடியில் தவழ்ந்து மழலை பேசுவது போல் கனவு கண்டேன் நான்.

நின்கள் உதுதியான மனப்
பான்மைகாண்டவர்; தளராத
மலை உங்கள் உள்ளம். நான்
உங்கள் முன்பு ஓர் சிறு
துரும்பு. நான் அடிக்கடி
தவறு செய்கிறேன் என்பது
எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால்
இந்த எண் நோக்கத்தையும்
அத்தகைய தவறுகளில் ஒன்றை
ரூசுக் கருதுகிறீர்களா.

நீங்கள், கேவலம், இந்தப்
புவனைவால் பிரமசாரியத்தை
மேற் கொண்டார்கள். ஆனால்
நாட்டு உங்களுக்காக என்ன
வாழ்க்கையில் ஒரு சிறிதான்
வது தியாகம் செய்யவில்லை
எனக்கு இது துக்கமாய்த்
தான் இருக்கிறது. ஆனால்
ஆனால், நான் கச்தியற்றவள்;
உங்கள் முன் படுதோல்வி
யடைந்து விட்டேன்.

நங்கள் என் விவாதத்தை
ஒட்டி என் வீட்டுக்கு ஒரு
முறை வாருங்கள். பாபகிரு
கமான் என் இருதயத்
திற்கு உங்கள் வருகை ஓர்
சிறிது புனிதத்தை அளிக்கக்
கூடுமல்லவா?

நிங்கள் வருவீர்களா? உத்
கள் வரவுக்காகத் தாத்திரு
கிறேன். உதகருக்கு என்
வணக்கம்.

உங்கள் சுகோதரி
புவனேஸ்வரி

என நுடைய ஆச்சரியம் சம
தோழிமாக மாறியது. புவனே
வின் இந்தச் செய்கை உண்
மையிற் பிழையேயல்ல. கொந்
என்றாலும் கொம்பைத் தழு
வித்தானே தீரவேண்டும்!

அவள் விவாகம் செய்வ
தற்குச் சொல்லும் காரணத்
கள் நியாயமானவகளே.
புவனு! உன் அண்ணன் என்ற
முறையில் என் ஆசிர்வாதத்
களை உனக்களிக்கிறேன்”
என்று என்வரப் பண்ணை அறி
யாமலே முன்னுத்தத்து.

— முறைம் —

திருக்கேதில்வர
ஆலயத் திருப்பனிச் சுபை
மேற்படிசுபையின் சிறைவேற்
தானிர்வாகசுபையின் கூட்டமஞ்சன் து
பம்பலப்பிட்டி பழைய கதிரேசன்
கோவிலில் கூடியத. வழக்கறி
ஞ் பூரி வி. ஏ கங்கநத்யா அவர்கள் தலைமைவகித்தார்கள். ஆலோ
சனைக்குட்பட்ட பல விஷயங்களுக்குள் திருக்கேதில்வரத்தில்

அன்று என் இனத்தவர்
ஒருதியின் வீட்டுக்குச் சென்
நிருந்தேன்; இளம் பெண்;
இரண்டு குழங்கைகள் அவ
ஞக்கு; அவை செய்த குறும்
புகளைப் பெறுமையுடன்
அவள் பார்த்து இரிகிததுக்
கொண்டிருந்ததை என்ன
வென்று சொல்லி ஒருமூறு
அவள் தன் மூன்று வயதுக்
குழங்கையைத் தூக்கி என்
நிடம் கொடுத்து விட்டு
அதைப்பற்றிய ஓர் புதிப்
பூரணமீம் படிக்கத் தொடங்கி
விட்டாள். அந்தக் குழங்
கையோ என்னைப் பார்த்து
விட்டு ஏதோ பேசும் கண
துபோல் அலறத்தொடர
கியது. இவள் குழங்கையே
பெறுதவள், இவள் முத்தில்
தாய்தாமையைப் பொண்டிட

